

Vlaams
Parlement

ingediend op **1434** (2017-2018) – Nr. 1
21 december 2017 (2017-2018)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van de wet van 5 september 2001
tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad
van de werknemers en van het Gerechtelijk Wetboek,
wat betreft het opleggen van sancties aan werkgevers
die hun verplichtingen inzake de bijzondere regeling
van outplacement voor de werknemers
van minstens 45 jaar niet naleven

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	11
Advies van de Raad van State	17
Ontwerp van decreet.....	25

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Samenvatting

Dit ontwerp van decreet legt een sanctie op aan werkgevers die hun verplichtingen inzake de bijzondere regeling van outplacement voor de werknemers van minstens 45 jaar niet naleven. Het Vlaamse Gewest int deze sanctie.

B. Algemene toelichting**1. Bevoegdheidsoverdracht naar aanleiding van de zesde staatshervorming**

In het kader van de zesde staatshervorming werden een aantal bevoegdheden, die betrekking hebben op outplacement, naar de gewesten overgeheveld. Eén van die bevoegdheden is het recht op een outplacementaanbod voor ontslagen werknemers van 45 jaar en ouder zoals voorzien in collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82bis van 17 juli 2007, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, tot wijziging van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82 van 10 juli 2002. Het Generatiepact (december 2005) zette het recht op outplacement voor oudere werknemers op de kaart en dit met het oog op het langer aan de slag blijven. Deze regeling werd ingevoegd in de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers. Het betreft hier een individueel ontslag, te onderscheiden van een collectief ontslag bij herstructurering.

Artikel 13 van de wet van 5 september 2001 voorziet dat onder bepaalde voorwaarden de werkgever aan een werknemer die minstens 45 jaar is op het tijdstip van het ontslag outplacement moet aanbieden. Het betreft hier een individueel ontslag, te onderscheiden van een collectief ontslag bij herstructurering. Wanneer de werkgever verzaakt aan het verplicht outplacementaanbod, moet de ontslagen werknemer hem in gebreke stellen. Blijft de werkgever in gebreke, dan kan de directeur van het RVA werkloosheidsbureau beslissen dat hij een 'bijdrage' (boete/sanctie) moet betalen (RVA: Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening). Het koninklijk besluit van 23 januari 2003 tot uitvoering van de artikelen 15 en 17 van de wet van 5 september 2001 stelt het bedrag van de sanctie vast op 1800 euro (1500 euro verhoogd met 300 euro financiële en administratieve lasten). De 'boete' heeft het karakter van een burgerlijke sanctie en is geen strafrechtelijke sanctie. De bedragen worden geïnd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ), die deze doorstort naar het hoofdbestuur van de RVA. Sinds 1 januari 2015 ontvangt de Vlaamse overheid (cfr. gewestelijke opdrachtenbegroting) deze inkomsten.

De ontslagen werknemer heeft ondanks het feit dat zijn werkgever in gebreke blijft, toch recht op een geldig outplacementaanbod. In de huidige wetgeving wordt dit vandaag geregeld via een outplacementcheque, die de ontslagen werknemer hiervoor kan aanvragen bij de RVA. De RVA financiert en de werknemer kan een outplacementbegeleiding naar keuze kiezen bij een private dienstverlener van outplacement. De inkomsten van de sanctie worden toegewezen aan het outplacement van de werknemers die niet genoten van de outplacementbegeleiding.

2. Situering

Vlaanderen neemt de bevoegdheid op inzake de sanctie aan de werkgever die zijn verplichting niet nakomt enerzijds (luik 1) en voorziet een outplacementaanbod voor de werknemers die slachtoffer zijn van de werkgever in gebreke anderzijds (luik 2).

Luik 2 (het outplacementaanbod) zal worden opgenomen door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). De decretale rechtsgrond voor het outplacementaanbod door de overheid voor de werknemers wiens werkgever in gebreke is gebleven werd opgenomen in het decreet Wijk-werken (zie artikel 55) en werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement op de plenaire zitting van 5 juli 2017. Op dit moment reikt de RVA een outplacementcheque uit aan de rechthebbenden. In de toekomst wordt het systeem van de outplacementcheque vervangen door een outplacementaanbod binnen het Sociaal Interventiefonds. In het besluit van de Vlaamse Regering in voetnoot vermeld¹ (principeel goedgekeurd op 7 juli 2017) wordt het toepassingsgebied hiervoor vastgelegd.

Luik 1 (bevoegdheid voor het opleggen van de sanctie aan de werkgever) zal worden opgenomen door het Departement Werk en Sociale Economie (WSE). Het voorliggend ontwerp van decreet legt hiervoor de rechtsgrond.

Vlaanderen wenst het mechanisme van een sanctie opgelegd aan werkgevers die in gebreke blijven, te behouden. De sociale partners hebben, in een (op eigen initiatief) geformuleerd advies van 3 april 2017, zich ook uitgesproken in deze richting.

3. Inhoud van het decreet

Het voorliggend ontwerp van decreet legt de rechtsgrond vast voor het opleggen en innen van een sanctie (een bijdrage genoemd) ten aanzien van de werkgever en vervangt artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers.

Het ontwerp van decreet geeft een delegatiebevoegdheid aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden, de hoogte, de procedure en de nadere regels vast te leggen in verband met de bijdrage ten gunste van het Departement WSE die de werkgever verschuldigd is wanneer vastgesteld wordt dat hij zijn verplichtingen niet heeft nageleefd inzake het aanbieden van outplacement in het kader van de bijzondere regeling voor werknemers van 45 jaar of ouder tewerkgesteld in het Vlaamse Gewest.

In het decreet kan in principe nog niet vermeld worden welk onderdeel van de Vlaamse administratie bevoegd is. Daarom dat bij uitvoeringsbesluit zal worden vastgelegd dat het Departement WSE bevoegd zal worden voor het opleggen en innen van de sanctie.

Overeenkomstig artikel 17 van de wet van 5 september 2001 (zoals vervangen bij artikel 17 van het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie) verlopen het toezicht en de controle op deze maatregel conform het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

¹ Besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van het hoofdstuk 7 van titel IV van de programmawet van 24 december 2002 (I), betreffende de harmonisering en vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen en het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot uitvoering van artikel 5, §1, 2°, e), van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

4. Advies van de Raad van State en van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

a. Advies van de SERV

De SERV bracht haar advies uit op 30 oktober 2017. De SERV stemt in met het voorontwerp van decreet. Ze spreekt zich met het oog op het besluit van de Vlaamse Regering, dat uitvoering zal geven aan dit decreet, in haar advies uit over een wenselijke hoogte van sanctie op het huidige niveau van de sanctie.

b. Advies van de Raad van State

De Raad van State bracht advies nr. 62.438/1 uit op 6 december 2017.

De Raad van State vraagt om bij de toelichting van artikel 1 in de nota van de Vlaamse Regering en in de memorie van toelichting de verwijzing naar de rechtsgrond, die de gewesten bevoegd maakt inzake de aangelegenheden van outplacement, te wijzigen van artikel 6, §1, IX, 7°, naar artikel 6, §1, IX, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI). Dit wordt aangepast.

Ten slotte vraagt de Raad van State in het artikel 3 de verwijzing naar de wet van 8 mei 2014 te vervangen door de verwijzing naar de wet van 31 juli 2017 en het punt 25° te vervangen door het punt 26°. Dit wordt aangepast.

C. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat de bevoegdheid in dit decreet gaat over een gewestaangelegenheid, overeenkomstig artikel 6, §1, IX, 12°, van de BWHI.

Artikel 2

Artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers, ingevoegd bij de programmawet van 24 december 2002, wordt vervangen. Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om de voorwaarden, de hoogte van het bedrag van deze bijdrage, de procedure en de nadere regels vast te leggen voor de werkgever, die een bijdrage dient te betalen ten gunste van het Vlaamse Gewest, wanneer is vastgesteld dat hij voor zijn werknemer tewerkgesteld in een vestigingseenheid in het Vlaamse Gewest, zijn verplichtingen niet heeft nageleefd. Deze verplichtingen vloeien voort uit de artikelen 13 (voorwaarden waaraan de werknemer moet beantwoorden om recht te hebben op outplacement – verplichting van de werkgever om outplacement aan te bieden en uitzonderingen daarop) en artikel 14 (regeling van de duur van het outplacement en van het statuut van de werknemer tijdens de begeleiding) van de wet van 5 september 2001.

De sanctie wordt opgelegd aan een werkgever, die een werknemer tewerkstelt in een vestigingseenheid in het Vlaamse Gewest.

De bijdrage alsook de verhoging voor financiële en administratieve lasten, worden gelijkgesteld met een schuld tegenover het Vlaamse Gewest, inzonderheid wat de termijnen inzake betaling betreft, de toepassing van de burgerlijke sancties, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting en de verjaring inzake rechtsvorderingen.

Artikel 3

Dit artikel maakt de arbeidsrechtbank bevoegd voor de geschillen met betrekking tot dit decreet.

Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor het opleggen en innen van de sanctie aan de werkgever wanneer is vastgesteld dat hij voor zijn werknemer, tewerkgesteld in een vestigingseenheid in het Vlaamse Gewest, zijn verplichtingen niet heeft nageleefd. In beginsel is de federale wetgever bevoegd om specifieke bevoegdheden toe te kennen aan de hoven en de rechtbanken. Artikel 10, BWHI, biedt de mogelijkheid aan de gewesten om federale bevoegdheid te betreden indien voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van dit artikel. Aan deze voorwaarden werd voldaan. De aan te nemen regeling is noodzakelijk voor de uitoefening van de bevoegdheden, de aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling en de desbetreffende bepaling heeft slechts een marginale weerslag op de bevoegdheid van de federale overheid. Indien er niets wordt bepaald, is de algemene regeling van toepassing (rechtbank van eerste aanleg). We wensen uitdrukkelijk de arbeidsrechtbank bevoegd te maken (artikel 10, BWHI, is in dit geval van toepassing).

Artikel 4

Dit artikel bepaalt dat de datum van inwerkingtreding door de Vlaamse Regering wordt vastgesteld.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers en van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft het opleggen van sancties aan werkgevers die hun verplichtingen inzake de bijzondere regeling van outplacement voor de werknemers van minstens 45 jaar niet naleven

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers, ingevoegd bij de programmawet van 24 december 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Onder de voorwaarden en volgens de procedure en de nadere regels die vastgesteld worden door de Vlaamse Regering, moet de werkgever een bijdrage betalen ten gunste van het Vlaamse Gewest voor de werknemer die in een vestigingseenheid in het Vlaamse Gewest werkt als vastgesteld wordt dat de werkgever de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 13 en 14 niet heeft nageleefd.

Het bedrag van de bijdrage, verhoogd met een bedrag om de administratieve en financiële lasten te dekken, wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

De bijdrage en de verhoging ervan worden gelijkgesteld met een schuld tegenover het Vlaamse Gewest, inzonderheid wat de termijnen inzake betaling betreft, de toepassing van de burgerlijke sancties, de aanwijzing van de rechter die bevoegd is in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen.”.

Art. 3. Aan artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt een punt 25° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“25° van de geschillen betreffende de bijdrage die verschuldigd is door de werkgever bij de toepassing van artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers.”

Art. 4. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Brussel, (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Verplicht outplacement - Sanctie

Brussel, 30 oktober 2017

SERV_20171030_Verplicht_outplacement_sanctie_ADV

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Verplicht outplacement - Sanctie

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende sanctie verplicht outplacement
Adviesvrager: Philippe Muyters - Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Ontvangst adviesvraag: 13 oktober 2017
Adviestermijn: 30 dagen
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)
Goedkeuring raad: 30 oktober 2017

Contactpersoon: Sandra Hellings - shellings@serv.be

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 Brussel

contactpersoon
Sandra Hellings
shellings@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20171030_Verplicht_outplacement_sanctie_sh

Brussel
30 oktober 2017

Verplicht outplacement - Sanctie

Mijnheer de minister

De SERV kan er mee instemmen dat u met dit voorontwerp van decreet de juridische basis wenst vast te leggen voor het opleggen en innen van een sanctie voor het bijzonder stelsel van verplicht outplacement, met name ten aanzien van werkgevers die in gebreke blijven wat betreft het aanbieden van een outplacementaanbod in geval van een individueel ontslag met een opzeggingstermijn van minder dan dertig weken en bij werknemers van 45 jaar of ouder en minstens één jaar anciënniteit.

In de nota aan de Vlaamse regering en de Memorie van toelichting wordt gesteld dat de hoogte van de boete via een BVR zal worden geregeld. In zijn advies op eigen initiatief inzake outplacement van 3 april 2017 stelde de SERV hierover: *“De SERV is van mening dat de hoogte van deze bijdrage voor het niet-aanbieden van een outplacementbegeleiding best wordt behouden op 1800 euro omwille van het prijsregulerend effect.”*

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.438/1
van 6 december 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers en van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft het opleggen van sancties aan werkgevers die hun verplichtingen inzake de bijzondere regeling van outplacement voor de werknemers van minstens 45 jaar niet naleven’

Op 8 november 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers en van het Gerechtelijk Wetboek, wat betreft het opleggen van sancties aan werkgevers die hun verplichtingen inzake de bijzondere regeling van outplacement voor de werknemers van minstens 45 jaar niet naleven’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 november 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPs, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Ines MARTENS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe de rechtsgrond vast te leggen voor het opleggen en innen van een sanctie ten aanzien van de werkgever die zijn verplichtingen niet heeft nageleefd inzake het aanbieden van outplacement in het kader van de bijzondere regeling voor werknemers van 45 jaar of ouder, tewerkgesteld in het Vlaamse Gewest. Daartoe wordt artikel 15 van de wet van 5 september 2001 ‘tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers’, dat reeds een gelijkaardige regeling bevat, vervangen.

Daarnaast strekt het ontwerp ertoe artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek aan te vullen met een bepaling die erin voorziet dat de arbeidsrechtbank bevoegd is voor de geschillen met betrekking tot de bijdrage die de werkgever verschuldigd is wanneer hij zijn verplichtingen inzake het aanbieden van outplacement niet heeft nageleefd.

2.2. Artikel 1 van het ontwerp bepaalt dat een gewestaangelegenheid wordt geregeld.

Artikel 2 van het ontwerp vervangt artikel 15 van de wet van 5 september 2001, waarbij de federale tekst van dat artikel in belangrijke mate wordt overgenomen. Artikel 2 machtigt de Vlaamse Regering om de voorwaarden, de hoogte van het bedrag van de bijdrage, de procedure en de nadere regels voor het innen van de bijdrage vast te leggen.

Het bedrag van de bijdrage is thans vastgelegd bij de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit van 23 januari 2003 ‘tot uitvoering van de artikelen 15 en 17 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers’, waarbij luidens de eerstgenoemde bepaling het bedrag van de bijdrage wordt vastgesteld op 1.500 euro en luidens het voornoemde artikel 17 deze bijdrage wordt verhoogd met een bedrag van 300 euro teneinde de administratieve en financiële lasten te dekken.

Artikel 3 van het ontwerp voegt een punt 25° toe aan artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek op grond waarvan de arbeidsrechtbank bevoegd wordt gemaakt voor geschillen betreffende de bijdrage die verschuldigd is door de werkgever bij de toepassing van artikel 15 van de wet van 5 september 2001.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

BEVOEGDHEID

3. Het ontwerp van decreet heeft betrekking op het opleggen en innen van een sanctie ten aanzien van de werkgever die zijn verplichtingen niet heeft nageleefd inzake het aanbieden van outplacement in het kader van de bijzondere regeling voor werknemers van 45 jaar of ouder.

Het dient te worden benadrukt dat, in tegenstelling met wat in de memorie van toelichting en de nota aan de Vlaamse Regering wordt gesteld, de gewesten niet op grond van artikel 6, § 1, IX, 7°, c, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, maar wel op grond van artikel 6, § 1, IX, 12° van deze wet bevoegd zijn in de aangelegenheid van outplacement, de terugbetaling van de outplacementkosten aan de werkgevers, het opleggen van sancties aan de werkgevers bij gebrek aan outplacement en het opleggen van andere vereisten dan deze die het voorwerp uitmaken van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 51 van 10 februari 1992² en de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82 van 10 juli 2002³, zoals gewijzigd bij de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82*bis* van 17 juli 2007.

4. Artikel 3 van het ontwerp van decreet vult artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek aan met een bepaling op grond waarvan de arbeidsrechtbank bevoegd is om kennis te nemen van de geschillen betreffende de bijdrage die verschuldigd is door de werkgever bij toepassing van artikel 15 van de wet van 5 september 2001.

In de memorie van toelichting bij artikel 3 van het ontwerp wordt aangegeven dat beroep gedaan wordt op de impliciete bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, door verwijzing naar artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het dient te worden benadrukt dat de federale wetgever in beginsel bevoegd is om specifieke bevoegdheden toe te kennen aan de hoven en rechtbanken. Het beginsel van de federale bevoegdheid ter zake neemt evenwel niet weg dat de gemeenschappen en de gewesten die bevoegdheid kunnen betreden, maar dan enkel indien voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Daartoe is vereist dat een aan te nemen regeling noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van de gemeenschap of het gewest in kwestie, dat de aangelegenheid zich leent tot een gedifferentieerde regeling en dat de weerslag van de desbetreffende bepalingen op de aangelegenheid die aan de federale overheid is toevertrouwd,

² Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 51 van 10 februari 1992 ‘betreffende outplacement’, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, en bindend verklaard bij het koninklijk besluit van 10 april 1992.

³ Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82 van 10 juli 2002 ‘betreffende outplacement voor werknemers van vijfenveertig jaar en ouder die worden ontslagen’, gesloten in de Nationale Arbeidsraad en bindend verklaard bij het koninklijk besluit van 20 september 2002, zoals gewijzigd bij de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 82*bis*, gesloten in de Nationale Arbeidsraad op 17 juli 2007 en bindend verklaard bij het koninklijk besluit van 3 oktober 2007.

slechts marginaal is.⁴ Deze mogelijkheid om een beroep te doen op de impliciete bevoegdheden vormt de uitzondering op het beginsel van de federale bevoegdheid.

Om na te kunnen gaan of aan die voorwaarden is voldaan, moet de precieze draagwijdte van de voorgestelde regeling worden verduidelijkt.

Volgens de bestaande federale regeling, opgenomen in artikel 15 van de wet van 5 september 2001 waarin wordt bepaald dat de bijdrage gelijkgesteld wordt met een sociale zekerheidsbijdrage, is wat de aanwijzing van de bevoegde rechter in geval van betwisting betreft, *juncto* artikel 580, 1° van het Gerechtelijk Wetboek, de arbeidsrechtbank bevoegd om kennis te nemen van de geschillen betreffende de bijdrage verschuldigd door een werkgever die niet aan zijn verplichtingen inzake outplacement voldoet.

De ontworpen regeling heeft eveneens tot doel de arbeidsrechtbank kennis te laten nemen van de geschillen betreffende de bijdrage verschuldigd door de werkgever bij de toepassing van artikel 15 van de wet van 5 september 2001.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat door de ontworpen regeling niet in een nieuwsoortige procedure wordt voorzien en dat de bevoegdheid die aan de arbeidsrechtbank wordt opgelegd, nauw aansluit bij diens bestaande bevoegdheid en zeker geen significante wijziging inhoudt. In die omstandigheden kan worden aangenomen dat de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de ontworpen regeling slechts een marginale weerslag heeft op de bevoegdheid van de federale overheid.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

5. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat aan artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek een punt 25° wordt toegevoegd.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek laatst werd gewijzigd bij de wet van 31 juli 2017.⁵ De redactie van artikel 3 van het ontwerp dient in die zin te worden aangepast.

⁴ Zie daarover ook meer uitvoerig J. VANPRAET, *De latente staatshervorming. De bevoegdheidsverdeling in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de adviespraktijk van de Raad van State*, Brugge, die Keure, 2011, 115-123. Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie GwH 12 maart 2015, nr. 29/2015.

⁵ Wet van 31 juli 2017 ‘tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, met het oog op de tenuitvoerlegging van Verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmisbruik en de omzetting van Richtlijn 2014/57/EU betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik en Uitvoeringsrichtlijn (EU) 2015/2392 met betrekking tot de melding van inbreuken, en houdende diverse bepalingen’ (*B.S.* 11 augustus 2017 (ed. 2)).

Bovendien werd door voormelde wijziging artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek reeds aangevuld met een punt 25°, zodat de in het ontwerp van decreet bedoelde aanvulling van artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek punt 26° betreft. De tekst van artikel 3 van het ontwerp dient ook in die zin te worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot de verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers, ingevoegd bij de programmawet van 24 december 2002, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Onder de voorwaarden en volgens de procedure en de nadere regels die vastgesteld worden door de Vlaamse Regering, moet de werkgever een bijdrage betalen ten gunste van het Vlaamse Gewest voor de werknemer die in een vestigingseenheid in het Vlaamse Gewest werkt als vastgesteld wordt dat de werkgever de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 13 en 14 niet heeft nageleefd.

Het bedrag van de bijdrage, verhoogd met een bedrag om de administratieve en financiële lasten te dekken, wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

De bijdrage en de verhoging ervan worden gelijkgesteld met een schuld tegenover het Vlaamse Gewest, inzonderheid wat de termijnen inzake betaling betreft, de toepassing van de burgerlijke sancties, de aanwijzing van de rechter die bevoegd is in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen.”.

Art. 3. Aan artikel 578 van het Gerechtelijk Wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 31 juli 2017, wordt een punt 26° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“26° van de geschillen betreffende de bijdrage die verschuldigd is door de werkgever bij de toepassing van artikel 15 van de wet van 5 september 2001 tot verbetering van de werkgelegenheidsgraad van de werknemers.”.

Art. 4. De Vlaamse Regering bepaalt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding.

Brussel, 15 december 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS